

prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul Briceni) – A. Andronache
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Briceni privind contestarea actelor administrative și încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată și a fost menținută hotărârea Judecătoria Edineț (sediul Briceni) din 01 februarie 2017,

c o n s t a t ă

La 19 septembrie 2016, SC „Linavan” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Briceni privind contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la 19 iulie 2016, SC „Linavan” SRL pentru trecerea frontierei a mărfii, în baza ordinului Serviciului Vamal nr.01-1 din 04 ianuarie 2016, anexa 2 pct.1 deținea pachetul de documente obligatorii: factura, documentele de transport, actele permiseive.

Dovada deținerii pachetului minim de documente necesare la momentul vămuirii constituie pagina documentelor anexate de brokerul vamal la 19 iulie 2016.

Colaboratorul vamal, verificând corectitudinea declarației DV-1, a motivat că documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că mai sunt necesare acte suplimentare.

Sustine reclamantul că a prezentat acte suplimentare pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă în afară de metoda 1, însă Biroul Vamal Briceni a aplicat eronat o altă metodă, în afară de cea stipulată la art.11 a Legii cu privire la tariful vamal.

Nu este de acord cu mărirea plăților vamale calculate după metoda 6 și consideră că calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă de 4996,18 lei din marfa importată în valoare de 1725,50 USD contravine Codului vamal și Legii cu privire la tariful vamal.

Indică reclamantul, că la cererea prealabilă, Serviciul Vamal, prin scrisoarea din 19 august 2016, i-a comunicat că acțiunile organului vamal au fost în strictă corespundere cu prevederile legislației în vigoare, însă răspuns la cerere nu a primit.

Menționează că de către pârât i-a fost cauzat prejudiciu nepatrimonial prin faptul că ore și zile la rând a fost ținut în vamă pentru a explica/argumenta de ce urmează că marfa importată să fie calculată anume după metoda 1, a fost impus eronat de a prezenta suplimentar documente care nu erau obligatorii pentru calcularea valorii mărfii potrivit metodei 1, a cheltuit surse financiare adăugătoare, a suportat cheltuieli aferente pentru a întreține alimentară șoferul mașinii care transporta marfă, urmând să-i achite un supliment la salariu; activitatea SC „Linavan” SRL a fost tulburată, întreruptă, pe motiv că materia primă care era importată, a fost reținută neîntemeiat în vamă și a ajuns cu întârziere, întreprinderea a pierdut termenii contractuali cu alte firme cărora le realiza marfa finită, a pierdut clienți importanți, s-a știrbit reputația pe care a acumulat-o cu greu de-a lungul activității și s-a creat neîncredere în mediul de afaceri.

Solicită SC „Linavan” SRL, anularea actului de inspecție din 19 iulie 2016, emis de către Biroul Vamal Briceni; anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizată DVV-2) cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizată DVV-1); revizuirea modului de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată la 19 iulie 2016 conform metodei 1; încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiar său a sumei de 4996,18 lei, încasată excedentar; încasarea de la Biroul Vamal Briceni a prejudiciului nepatrimonial în mărime de 5 000 lei; încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Edineț (sediul Briceni) din 01 februarie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de SC „Linavan” SRL a fost respinsă ca fiind nefondată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, SC „Linavan” SRL la 14 februarie 2017 a contestat-o cu apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriai Edineț (sediul Briceni) din 01 februarie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de SC „Linavan” SRL să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017, a fost respins apelul declarat de SC „Linavan” SRL și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 01 februarie 2017.

La 08 iunie 2017, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Odobescu Ghenadie în interesele SC „Linavan” SRL a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemarea în judecată depusă de SC „Linavan” SRL să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017, considerând-o ilegală și care urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (1), (2) lit. c) CPC.

În motivarea apelului apelantul a reiterat argumentele indicate în cererea de apel.

Consideră că, intimatul duce o strategie contradictorie între propriile sale acțiuni, încălcând legislația.

Invocă că instanța de fond n-a stabilit dacă actul de inspecție contestat a fost emis cu respectarea cumulativă a tuturor condițiilor imperative reglementate de prevederile Codului vamal.

Sușține că instanța a examinat cauza unilateral, nefiind luate în considerare probele apelantului, la care nu s-a dat o apreciere justă.

La 19 iulie 2017, Biroul Vamal Nord, succesorul Biroului Vamal Briceni a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de SC „Linavan” SRL, ca fiind inadmisibil (f.d. 191-205)..

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, recursul depus la 08 iunie 2017 de către avocatul Odobescu Ghenadie în interesele SC „Linavan” SRL, este depus în termen (f.d. 154-185).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată

de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Linavan” SRL, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Prin urmare, alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin. (2), (3), (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții ilegale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Linavan” SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari